

VENÄJÄN PUNANEN
SYDÄN

(jatkoa esittämältä sivulta)

ran tosin bolshevikit vuodattivat kaduille punasta, mutta se ei ollut verta vaan viiniä. Vastavallankumoukselliset olivat ryhtyneet taisteluun bolshevikia vastaan viinikellarin avulla ja siksi ryhdyttiin työvienhallituksen taholta etsimään näitä kellareita ja hävittämään viinit, rikkomalla pulloja ja pumppaamalla viini likavienäreihin.

Ja sitten kun bolshevikien oikeus alkoi istua, puhuttiin guilotiiniin, mutta tuon mestausaseen tilalle ottivat bolshevikit "yhteiskunnan nuhteen", kansan ylenkatseen. Kaskain tuomio mitä langetettiin sellaisista rikoksista, mistä tavalliset sotatoukudet tavallisesti tuomitsevat kuolemaan, oli kolme vuotta vankeutta.

Hänen kertomuksensa selvään toteaa, että Lenin ja Trotski eivät myyneet Venäjää Saksan keisarille, vaan että sen tekivät tai yrittivät tehdä porvarit ja ne jotka toivoivat tsaarivallan palautumista, ja että ylivallan edessä olivat Venäjän työläiset pakotetut allekirjottamaan erikoisrauhan ja vielä sittekin kun jo kahdesti oli rauhansopimus allekirjotettu, jatkoi Saksa aseellista hyökkäystä Venäjälle. M. m. kirjottaja sanoo:

"Työläiset täyttivät vapaaehtoisin "Punaisen armeijan" rivit... Tuskin jäi ainoatakaan tehdastyöläistä Pietariin, ja niin harjaantumattomia kuin he olivatkin, olivat he sotilaita siksi, että heillä oli asia niissä puolesta taistella. Saksalaiset pysäytettiin Pihkovaassa. Punakaarti vallotti takaisin Orshan. Varsinaisen sotavyöry, tietämätön joukko hölmistyneitä huonosti sonnustettuja sotilaita, pakeni saksalaisten "veljiensä" edessä...

"Se oli toivoton tilanne. Punakaartin täytyi taistella ei ainoastaan hyvin koulutettuja ja järjestettyjä Saksan legiooneja vastaan, mutta heidän täytyi sen lisäksi riisua aseet panikkokauhun saaneilta venäläisiltä sotilailta. Ja heidän täytyi taistella takaapäin hyökkäviä Kaledinin, Korniloffin ja Ukrainan Radan joukkoja vastaan. Näistä viimeksimainituista ei kukaan taistellut saksalaisia vastaan. Käytännössä he olivat liittoutuneet Saksan yksinvaltiuden kanssa, ja pyrkivät kukistamaan Venäjän kansanvallan — Sovietti hallituksen.

"Diplomaatit olivat niin alkeellisesti etsineet saksalaisia rahaa bolshevikien leiristä, että he olivat kokonaan jättäneet huomiota ottamatta Ukrainan, Itämerenmaakunnat ja Suomen. Ukrainan tilanne on ammunnan läpi Itävaltan ja Saksan rahalla vallankumouksen alusta alkaen. Se on ollut velkeliyden pesäpaikka. Painavampana syyinä, kuin rahan voima, oli yllinvaltiuden taloudelliset etupyrkimykset, kussakin näissä maissa. Eivät ne ole Ukrainan työläiset ja talouspojat, jotka tekivät erikoisrauhan Saksan kanssa. Ei se ollut Suomen punakaarti, joka kutsui saksalaiset alistamaan kansalaisiaan. Ei se ollut Itämerenmaakuntien luokkatieoimien massa, saksalais-syntyisten paronien koron alle nujerrettuina, jotka huusivat kaiseria pelastajakseen".

Samoin kuin yllä lainaamani kohta, samoin koko kirja luo valheellisia sanomalehti uutisia

KODIN OSASTO

Äidit ja uudet olosuhteet

Aniharvoin tapaa äitejä ja isiä vielä harvemmin, jotka myöntävät aikamme taloudellisten mullistusten vaativan vastaavia muutoksia lasten kotikasvatuksessa. On vielä sellaisiakin, jotka vastustavat kaikkia niitä pieniäkin alkuasteita, joita on siellä täällä otettu paremmin aikaamme soveltuvaan lastenkasvatukseen. Ei ole ollenkaan harvinaista, että nämä taantumismieliset vastustajansa kaikkia edistyspyrkimyksiämme vetoavat niihin roteviiin poikiin ja punaposkisiin tyttöihin, joita vanhan ajan äidit kasvattivat. Aikamme heikkorakenteiset ja kalpeat pienokaiset ovat heidän mielestään seurauksena siitä ettemme seuraa hampaattomien mummojemme ohjeita. Kuitenkin keinot, jotka olivat mummoillemme kiitettävää, ovat pois paikaltaan nykyisissä oloissa, jolloin elämäntapamme, asutusuhteet ja ravinto ovat muuttuneet. Ennen kuin sähkövalot ja niitä seuraavat muut mullistavat mukavuudet tulivat, elivät ihmiset, tai ainakin kansan suuri enemmistö, melko luonnollisesti. Silloin eivät olleet kaikenlaiset jokailtaiset huvittelaisuudet viikkokokouksissa äitejä ja pienokaisiamme, riistään heiltä usein puolen yön levon. Myöskin kun äidillä oli paitsi tavallisia kotiaskareita, langan, kavalkin ja vaatteen käsien valmistus, niin ei hän joutanut liiallisella "hoitamisella" pilaamaan pienokaisiaan enempää kuin hän jouti joka itkuu imettämällä tukehtumaan ja siten jo lapsen ensi elinvuonna pilaamaan hänen ruuansulatustaan.

Lasten kasvatuksessa, samoin kuin yhteiskuntaelämässäkkin, laaditaan sääntöjä ja lakeja vasta sitten kun ilmestyy rikollisia. Siksi meidän täytyy opettaa äideille, että paitsi hyvää, puhdasta ravintoa ja hoitoa, tarvitsevat kaikki lapset ja imettävät äidit riittävästi lepoa ja unta raittiissa ilmassa ja rauhallisessa paikassa. Se merkitsee sitä äidin täytyy lastensa tulevaisuuden vuoksi kieltäytyä monesta huvittelaisuudesta ja vängin tavoin tarkasti noudattaa sääntöjä, sillä elämme aikakautta, jolloin luottaen täydellisesti "äitiysvaiston" kykyyn, voi olla turmiollista.

"Äitiysvaisto" samoin kuin kaikki muutkin vaistot, on luotettava ainoastaan muuttumattomissa olosuhteissa. Vaisto on perinnöllinen oppi, joka samojen ulkonaisten vaikutelmien vaikutuksesta antaa aina yhden ja saman vastaavatuksen. Sen johdosta vaisto on vienyt mon-

vasten suunta. Ja sitä kirjaa luetaan sadoissa, mahdollisesti tuhansissa kirjastoissa yli maata. Yhäkin siis voim luottaa amerikkalaisten oikeudentuntoon ja voim täpeämättä tuntea olevani amerikkalainen.

Teoksensa lopettaa neiti Beaty seuraavilla sanoilla:

"Sinä mamma kun jätin Pietarin, valtasi minut, surinsekainen viisi riemullinen ilo. Olin tlänyt suurena hetkenä ja tiesin että se hetki oli suuri."

Selma McCone.

ta eläintä ja useita ihmisiäkin ennenaikaiseen kuolemaan. — Kuitenkin, jos olisimme eläinten kanssa samalla tasolla, niin ettei elämäntavoissamme tapahtuisi tuntuvia muutoksia vuosittuhansiin, ehkä voisimme hyvin tulla toimeen rasittamatta itseämme tietojen hankkimisilla. Siellä missä olosuhteet ovat yhtämittaisten mullistusten alaisia, on menestykselle aivan välttämätöntä, että vaistojen tilalle asetetaan tietoisuus. Ihmiskunnan kehitys riippuu suuremäärässä kyvystämme ei ainoastaan mukautua uusiin olosuhteisiin vaan myöskin käyttää niitä hyväksemme.

Sellaiset tutkijat kuin esim. Burbanks kertoo kuinka usein kasvain jalostamista estää sen perinnölliset vaistot. Samoin suuri osa äideistä antaa äitiysvaiston riistää lapsiltaan terveyden.

Nyt jo on riittävästi saatavana lasten kasvatusta käsitteleviä kirjasia. Myöskin äideillä on aikaa lukemiseen. Jokaisen äidin velvollisuus on hankkia niitä tietoja, jotka tekevät hänestä ammattitaitoisin äidin. Eikä se olisi pahitteeksi isillekään tutkia hieman lastensa kehitystä.

Eva R.

VANHOILLISEN JA SOSIALISTISEN MAILMANKATSOMUKSEN EROAVAISUUDESTA LASTEN KASVATUKSEEN JA KOKE-
MUKSEEN NÄHDEN.

Joku aika takaperin jouduin väitteilyyn tämän lehden kautta erään lyhyen kirjoituspätkäni johdosta joka kosketti nykyisen järjestelmän syitä ja seurauksia nuorisoon nähden. Vastaväittäjäni oli paljon kokenut ja suuren työläisperheen äiti. Tämän yhteydessä ja useiden muiden havaintojen tuloksena ilmeni silmiinpistävä, miten jotkut luokkamme jäsenet käsittelevät käytännöllisen kokemuksen olevan ainoan, joka edellyttää oikeuden yksinomaan lasten vanhemmille käsitellä sellaista kysymystä kuin on nuorisoon kasvattaminen.

Tämä siksi, että vuosisatojen käsitteet, jotka ovat juurtuneet ihmiseen, eivät ole vielä hävinneet uuden mailmankatsomuksen tieltä. Vanhan ajan käsitteet perustuvat kokemukseen ja sallimukseen. Otaksuttiiin, että kun ihminen hyvin yrittää ja on rebellinen toimissaan, riitti se ohjaamaan häntä elämän taipaleella. Vastoinkäymiset olivat sallimuksen tuomia. Jokaisen yksilön tuli itse kokea ja siten saada tietää.

Ajan rattaan kulkiessa eteenpäin toi kehitys mukanaan uusia elämän tapoja. Ihmiskunta on tullut näkemään että kokemus on hyvin kallis opettaja; se vaatii uhrikseen ihmishenkiä ja omaisuutta. Tieteen tultua näyttämölle on kokemus menettänyt arvoansa. Tämä ulottuu nuorisoon kasvatukseenkin nähden.

Sen jälkeen kun on ollut vain kaksi luokkaa olemassa, nimittäin omistava ja työtä tekevä luokka, on kehittyvä teollisuus riivennyt vaatimaan elämää, yhä enenevää ja suurenevaa työn ja pääoman vastakkaisen etujen vallitessa. Tämä riistöjärjestys tuo seuraukset tullessaan. Luonto joka ennen kahden luokan syntymistä oli vapaata ja puh-

dasta, on muuttunut pahaiden ja rikoksien alaiseksi. Näiden kahden luokan etujen ristiriitaisuus on synnyttänyt luokkavihann, jonka seurauksena ilmenee uuden yhteiskuntaopin tutkittelijat.

Uuden ajan yhteiskuntaoppi käsittää vain sen mitä me voimme nähdä, kuulla ja tuntea. Henkilöt, jotka omaavat täydelliset luokkien ja luokkajoukkojen tuntemuksen, eivät usko, että sallimus tai kokemus olisivat määräävänä tekijänä jossakin tapahtumassa. Huolimatta siitä on vielä hyvin paljon valistuneitakin työläisiä, jotka paheksuvat jos joku sellainen henkilö joka ei ole lasten kasvattaja kertoo näkemään syiden ja seurausten lakien mukaan, väittäen että jollakin yksilöllä ei ole mitään tekemistä heidän lastensa kanssa. Meidän periaatteemme kun käsittää koko köyhälistöluokan ja tietään että me olemme kaikki saman kiristyksen lain alaisia, pidämme me lapsien yhteiskunnallisen omaisuutena. Me emme katsele kasvatusta yksilölliseltä kannalta emmekä punnitse sen seurauksia yksilölliseltä kannalta.

Porvarillisen mailmankatsomuksen mukaan, määrää varallisuus kunkin yksilön arvoa. Mutta me pidämme sellaista henkilöä kurjana raukkana, joka on valmis sortamaan oman luokkansa naisia, siksi että he ovat jonkun köyhän tai muuten huonossa asemassa olevan kodin jäseniä, meitä koskee katkerasti jos näemme jonkun vanhemman henkilön ohjaavan jotakin nuorta miestä siten että hänelle on milma vapaa, ja että on kunniaksi kun hän osaa sortaa luokkansa naista. Meidän periaatteemme käsittää että mikä on häpeäksi yhdelle meidän luokkamme pojalle tai tytölle on häpeäksi meille kaikille, siksi että me kuulumme kaikki yhteen suureen sukuun, tai luokkaan ja me tahdomme ihmiset veljiksi ja sisariksi keskenään. Tämän käsitteen omiessamme tulee sellaisenkin, joka ei itse ole käytännöllinen kasvattaja, tehdä voitavansa lastemme kasvattamiseksi, niin että työ, jota me nyt teemme, kantaisi niin kauniin hedelmän kuin on Venäjän esimerkki. Siellä on nouseva polvi yhteiskunnallistuttu. Ihmiset ovat siellä todella veljet keskenään.

Mamie Sointu.

Patapaistia tomaatin kera.

Noin 2 tuuman vahvuinen naudanlihavilipale hakataan nuiljalla hlukan kahta puolta ja hierotaan siihen niin paljon jauhota kuin mahdollista; siihen liha ruskeutetaan kahta puolta. Tavallisen kokonin pieneksi kappaleiksi leikottu sipuli ja niin paljon keitettyä (tai kannutettua) tomaattia kaadetaan paistin päälle, että se on liemen peitossa. Paisti annetaan kypsää liiljaisella tullella kunnnes se on pehmeä (noin 3 tuntia). Jos liemi on käynyt vähäksi, voidaan lisää vettä. Liemi suuruutetaan ja tarjotaan kastikkeena.

"Corn flakes" kakkuja.

Kksi munaa, puoli kup. sokeria, 4 kup. "corn flakes" (paahdettuja maissinleikkeitä) 1 teelusik. vaniljaa. Sokeri ja munat vispataan vaahdoksi, johon vanilja ja "corn flakes" sekoitetaan vähitellen. Täikinnä asetetaan lusikallinen kerrallaan harvakeen toisistaan voidelluille pannulle. Paistetaan vaalean ruskeiksi kuumassa uunissa. On katsottava tarkoin, ettei kakut pala.